

Manifest przyjaźni polsko-radzieckiej

Pierwszy Kongres Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przerósł ramy zwykłego zjazdu organizacyjnego i stał się potężną manifestacją polityczną.

Waga zagadnienia przyjaźni polsko-radzieckiej, dorobek Towarzystwa i znaczenie Kongresu dają nam prawo zwrócenia się do całego narodu, do wszystkich Polaków, w celu powiedzenia jeszcze raz kim jesteśmy, jakie są nasze cele i dążenia.

Przyjaźń polsko-radziecka wyrosła z ciężkich doświadczeń drugiej wojny światowej. Z krwi wspólnie przelanej w walce z okupantem hitlerowskim.

Dążymy do pogłębienia i utrwalenia tej przyjaźni, pragniemy szczerzej i ściślej współpracy polsko-radzieckiej na polu politycznym, gospodarczym i kulturalnym.

Dążymy do zacieśnienia i pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej przede wszystkim dlatego, że wymaga tego racja stanu naszego państwa.

Ze straszliwej lekcji historii, z koszmarnych lat okupacji hitlerowskiej i zawieruchy wojennej naród polski musiał wyciągnąć i wyciągnął wnioski.

Jednym z najważniejszych, z najbardziej podstawowych wniosków jest ten, że **tylko w oparciu o realną pomoc z zewnątrz możemy przeciwstawić się niebezpieczeństwu niemieckiemu**. Tragedia w roku 1939 pokazała nam, że sojusze z państwami demokratycznymi, z którymi nie posiadamy wspólnej granicy, nie przedstawiają dla nas tej praktycznej, politycznej i militarnej wartości, jaką ma sojusz z naszym najbliższym sąsiadem. Tylko dzięki pomocy Związku Radzieckiego potrafiliśmy stworzyć armię, która znalazła się na decydującej froncie wojny i przyczyniła się do wyzwolenia Polski. Tylko dzięki bohaterstwu wysiłkowi i olbrzymim ofiarom Armii Czerwonej, hitleryzm został ostatecznie rozbity i pokonany, a naród nasz uratowany przed zagładą. Nie widzieć tego mogą jedynie ślepi.

Gdy po krwawych latach wojny przyszły czasy zalecenia ran, czasy odbudowy, gdy ciężkim własnym wysiłkiem zaczęliśmy odbudowywać swój dom, okazało się, że **przyjaźń i współpraca polsko-radziecka jest w czasie pokoju nie mniej niezbędna, niż w czasie zmagania z wrogiem**.

Nasze granice na Odrze, Nisie Łużyckiej i Bałtyku, które są granicami bezpieczeństwa Polski, są również granicami bezpieczeństwa naszego sąsiada wschodniego, granicami bezpieczeństwa całej Gwolińskiej i jedną z podstawowych gwarancji pokoju w Europie. Dlatego delegacja radziecka poparła w Poczdamie nasze żądania terytorialne, dlatego Związek Radziecki równie ostro jak naród polski reaguje na wszelkie próby rewizji uchwał Poczdamskich, na wynurzenia Churchilla i innych starych i nowych protektorów Niemiec.

Polska i Związek Radziecki są jednakowo zainteresowane w uniemożliwieniu odrodzenia się militarystyki i imperializmu niemieckiego. Polska i Związek Radziecki są jednakowo zainteresowane w tym, aby nie dopuścić do zmarnowania owoców tak drogo okupionego zwycięstwa.

Nie chcemy nowej wojny, pragniemy pokoju i spokojnej twórczej pracy. Na tym polega wspólnota naszych interesów na arenie międzynarodowej.

Probiemy szczerze o ustosunkowanie się naszych sojuszników do naszej niepodległości i suwerenności jest pomoc okazana nam w zakresie odbudowy gospodarczej kraju. **Pomoc okazana ludności wyzwolonej Warszawy, pomoc techników i inżynierów radzieckich w odbudowie naszych portów i obiektów naszego przemysłu, pomoc w traktorach, ziarnie siewnym i zbożu, uzupełnienie naszej floty nowymi jednostkami, korzystny dla obu stron układ gospodarczy, oto główniejsze tylko ogniwa pomocy w odbudowie Polski, jakie udzielił nam Związek Radziecki.** Pomocy, potwierdzającej zasadę, że prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie.

Nowym przejawem tej pomocy są rezultaty ostatniej wizyty w Moskwie naszej delegacji rządowej. Trudno nie widzieć nowego dowodu przyjaźni dla Polski w fakcie, że **rząd radziecki anulował wszystkie zobowiązania nasze, znacznie przekraczające zobowiązania radzieckie wobec Polski, zaoferował nam pożyczkę w złocie, pomoc w dobroju naszej armii, pomoc w zbożu na wypadek potrzeby.** Trudno nie widzieć w tym nowego dowodu życzliwości i zrozumienia naszych trudności, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę trudności, na jakie napotykał zwrot złota polskiego oraz dostawy żywności z innych źródeł zagranicznych.

Oznacza to, że Związek Radziecki, chociaż sam wyniszczony przez wojnę, kroczy konsekwentnie po drodze okazywania nam pomocy sąsiedzkiej, zapoczątkowanej z chwilą wyzwolenia pierwszego skrawka ziemi polskiej, pomocy, dzięki której w znacznej mierze ruszyły tkalnie łódzkie, zadymiały kominy Śląska, ożywiło się wybrzeże.

Dla zacieśnienia i pogłębienia współpracy, narody nasze muszą lepiej, niż dotychczas poznać się wzajemnie. Nie z winy narodów, ale z winy rządów naród polski i naród rosyjski oddzielone były od siebie

murem wzajemnych uprzedzeń, uraz i niechęci.

Udział caratu w rozbiorach Polski, 150 lat ciężkiej niewoli rozbiorowej, pozostały swój ślad na postawie naszego narodu: wobec naszego sąsiada wschodniego. Podobnie ucisk narodowy stosowany przez rządy sanacyjne wobec Ukraińców i Białorusinów na naszych dawnych ziemiach wschodnich nie sprzyjał życzliwości dla Polski wśród narodów Związku Radzieckiego.

Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej stawia sobie za cel jak najszersze popularyzowanie w społeczeństwie polskim prawdy o Nowej Rosji, która dawno odrzuciła i pogrzebała imperialistyczną politykę caratu, prawdy o nauce, kulturze i sztuce Związku Radzieckiego i gigantycznym wysiłku gospodarczym jego narodów.

Będziemy dążyć również do tego, aby narody Związku Radzieckiego zapoznały się lepiej z dorobkiem kulturalnym naszego narodu, z prawdą o odrodzonej Polsce demokratycznej. Chcemy kontynuować tradycję zapoczątkowaną przez przyjaźń Mickiewicza z Puszkinem, Łukasiewskiego z Dekabrystami, Elizy Orzeszkowej z Iwanem Franco i całą plejadą myślicieli, artystów, literatów i polityków, którym drogą były ideały demokratyczne i zbliżenie między naszymi narodami.

Dlatego Pierwszy Kongres Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zwraca się do Rządu Jedności Narodowej o **jak najszybsze zawarcie konwencji kulturalnej ze Związkiem Radzieckim**, konwencji, która będzie podstawą stałej wymiany kulturalnej.

W deklaracji Rady Komisarzy Ludowych po pierwszej wojnie światowej twó-

ca Państwa Radzieckiego Lenin pisał:

„Rosyjscy robotnicy i chłopci uznali niepodległość Polski nie w ostatniej chwili, nie jako chwilową kombinację dyplomatyczną, nie pod naciskiem okoliczności. — Rosyjscy robotnicy pospieszyli pierwsi uznać niepodległość narodu polskiego i uznali ją bez zastrzeżeń. A uczynili to w przeświadczeniu, że niepodległość Polski odpowiada interesom nie tylko waszym, ale i naszym...”

Historia ostatniej doby dowiodła raz jeszcze prawdziwości tych słów. Dowiodła ona, że istnienie silnej i niepodległej Polski, jej rozkwit i znaczenie międzynarodowe, realizacja marzeń najświatlejszych, najpatriotyczniejszych duchów Polski, zbliżenie do racji stanu Związku Radzieckiego, tak jak spokój i bezpieczeństwo ZSRR są nakazem racji stanu Polski. Przyjaźń polsko-radziecka okazała się owocna, jak mało która przyjaźń w stosunkach między narodami.

Wzywamy wszystkich ludzi dobrej woli w Polsce do pomocy w ugruntowaniu i rozwijaniu tej przyjaźni, wzywamy wszystkich pod sztandary wielkiej idei zbliżenia polsko-radzieckiego. Niechaj, jak Polska długa i szeroka w fabrykach, hutach, kopalniach, po wsiach i miasteczkach, szkołach i uniwersytetach, staną w służbie tej idei nowe tysiące i dziesiątki tysięcy naszych obywateli, aby utrwalić i ugruntować historyczny przełom, jaki zaszedł w stosunkach wzajemnych między Polską a Związkiem Radzieckim.

Niech żyje przyjaźń polsko-radziecka!

Wszyscy do szeregów Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Korespondencja generała Franco z Mussolinim i Hitlerem

NEW YORK (PAP). — Z dokumentów dostarczonych podkomisji ONZ do spraw hiszpańskich przez rząd Stanów Zjednoczonych wynika, iż generał Franco brał udział w spisku Hitlera i Mussoliniego przeciw bezpieczeństwu państw, które w czasie wojny przyjęły nazwę Narodów Zjednoczonych. Udział Hiszpanii w walce zbrojnej po stronie państw osi był dawno postanowiony, nie został jedynie określony dokładnie termin rozpoczęcia uderzenia. W liście z dnia 16 lipca 1940 r. adresowanym do Mussoliniego, generał Franco stwierdza, iż od początku konfliktu czyni największe wysiłki, aby przygotować armię hiszpańską do podjęcia akcji zbrojnej, gdy nadejdzie odpowiednia chwila. Hiszpania przyczyniła się wydatnie do zaprowadzenia „nowego ładu w Europie”, obecnie zaś pragnie zająć przynależne jej miejsce w walce z wspólnym wrogiem. Generał Franco zapewnia Mussoliniego o swym całkowitym poparciu dla zbrodniczej polityki Włoch. W piśmie, adresowanym dnia 22 września 1940 r., generał Franco podkreśla, iż całkowicie podziela zdanie Hitlera, iż należy zaatakować Gibraltar. Przygotowania do zajęcia Gibraltaru są na ukończeniu — pisze Franco do Hitlera.

„Zapewniam pana o moim niezmiennym i szczerym przywiązaniu do osoby pana i narodu niemieckiego. Mam głębokie zrozumienie dla celu, o który pan walczy. Mam nadzieję, że wkrótce nasze armie we wspólnej walce odnowią dawne braterstwo broni”.

W liście do Hitlera z dnia 2 lutego 1941 r. generał Franco pisze: „Jestem zawsze gotów stanąć u pana boku. Może pan liczyć na pełne zdecydowanie poparcie z mojej strony. Jestem całkowicie do pańskiej dyspozycji. Losy nasze złączyło przeznaczenie historyczne”. Z dalszej korespondencji pomiędzy Hitlerem, Mussolinim i generałem Franco wynika, iż uważają oni wojnę domową w Hiszpanii za początek pożogi światowej. Pomoc udzielona generałowi Franco przez Hitlera i Mussoliniego była częścią wielkiego planu faszystowskiego, skierowanego przeciw państwom demokratycznym. W zamian za udział w wojnie po stronie państw osi generał Franco do magali się przyłączenia Gibraltaru, francuskiego Maroka, części Algieru, zamieszkałej przez Hiszpanów, Oranu oraz rozszerzenia stanu posiadania hiszpańskiego Rio del Oro i nad zatoką Gwinejską.

Dyr. Amerykańskiego Czerwonego Krzyża zwiedza Polskę

ŁÓDŹ (Kor. wł.) — W ostatnich dniach przybyła tu w celu zwiedzenia miasta wydelegacja amerykańska, złożona z 13-tu osób, z p. Philipp'em Ryan'em, dyr. Centrali Amerykańskiego Czerw. Krzyża, d-r'em Ernestem Stebbins'em, dyr. Urzędu Zdrowia Nowego Jorku oraz p. Donaldem M. Castleberry, dyr. misji Amerykańskiego Czerwonego Krzyża w Polsce, na czele.

Mr. Ryan przybył do Polski w ramach swej podróży po Europie, której celem jest skontrolowanie prac i skuteczności pomocy ACK, niesionej zniszczonym wojną krajom. M. in. dyr. Ryan zwiedził już Francję, Austrię, Grecję i Jugosławię. W czasie pobytu w Łodzi dyr. Ryan odwiedził placówki P. C. K., po czym udał się do Warszawy, by stamtąd odlecieć do Ameryki.

Na marginesie wizyty delegacji Amery-

kańskiego Czerwonego Krzyża w Polsce warto zaznaczyć, że do tej chwili A. C. K. nadesłał do Polski m. in. 1.400.000 sztuk nowej odzieży, ok. 420.000 odzieży szpitalnej i fartuchów lekarskich, 50 milionów chirurgicznych bandaży oraz 25 samochodów dla Polskiego Czerwonego Krzyża. Dary ACK dla Polski przedstawiają wartość ok. 5½ miliona dolarów.

Ponadto A. C. K. przeznaczył dla Polski transport lekarstw, o wartości ok. 2.000.000 dolarów. Przeszło połowa tego transportu znajduje się już w Polsce. M. in. transport obejmuje też parę milionów jednostek penicyliny, która gospodaruje się w Stanach Zjednoczonych bardzo oszczędnie, przeznaczając znaczny ciężar produkcji dla zniszczonych wojną krajów europejskich. (s.)

Wysiedlanie Niemców z Czechosłowacji

PRAGA (PAP). — W tutejszym prezydium rady ministrów odbyła się konferencja w sprawie dalszego wysiedlania Niemców z Czechosłowacji do radzieckiej strefy okupacyjnej w Niemczech. W konferencji wzięli udział premier Firlinger, minister spraw zagranicznych Masaryk, minister obrony narodowej generał Svoboda. Związek Radziecki reprezentowali ambasador Zorin i szef delegacji wojskowej — generał Turnow. Na podstawie wzajemnego porozumienia postanowiono, iż w czasie od dnia 10 b. m. do końca listopada b. r. wysiedlonych zostanie z Czechosłowacji do radzieckiej strefy okupacyjnej w Niemczech dalszych 650 tysięcy Niemców.

PRAGA (PAP). — Do Pilzna w Czechosłowacji przywieziono w tych dniach pod

silnym konwojem dalszych 13 niemieckich zbrodniarzy wojennych. Są to przeważnie wyżsi urzędnicy tajnej i kryminalnej policji niemieckiej, którzy w okresie okupacji pełnili służbę w Czechosłowacji. — Wszyscy oni staną przed czeskim trybunałem narodowym.

W NIEMCZEC NIE MA GŁODU

HAMBURG (ZAP). — Policja we Flenzburgu skonfiskowała trumnę, prowadzoną jakoby z nieboszczykiem w pogrzebie. — Okazało się, że „żałobna rodzina” wyprowadziła z miasta w trumnie 170 funtów masła. Naturalnie masło to jako dowód rzeczowy głodu, panującego w Niemczech, zostało skonfiskowane. Będzie to dopiero placz w „żałobnej rodzinie”...

PROBLEM WYKORZYSTANIA ENERGII ATOMOWEJ DLA CELÓW POKOJOWYCH

MOSKWA (PAP). — Pismo radzieckie „Propagandist” zarzuca amerykańskiemu rządowi wojskowemu, że w obawie przed ujawnieniem posiadanych tajemnic nie dopuszcza do wykorzystania energii atomowej dla celów pokojowych. Zdaniem pisma nie uczyniono dotychczas ani kroku w tym kierunku i to bynajmniej nie ze względu na trudności techniczne.

NOWY AMBASADOR RADZIECKI W WASZYNGTONIE

LONDYN (BBC). — Nowy ambasador radziecki w Stanach Zjednoczonych Nowikow złożył listy uwierzytelniające prezydentowi Trumanowi.

Prezydent Truman witając ambasadora powiedział, że wszelkie jego propozycje, idące w kierunku wzmocnienia przyjaznych stosunków pomiędzy USA i ZSRR będą mile widziane i rozpatrywane przez rząd USA.

Ambasador Nowikow oświadczył w odpowiedzi, że rząd radziecki uważa, iż wspólna praca między ZSRR i USA jest niezbędna dla utrzymania pokoju i bezpieczeństwa światowego.

JOHNSON P. O. DELEGATA USA DO RADY BEZPIECZEŃSTWA

NEW YORK. — Do czasu zamianowania przez prezydenta Trumana nowego przedstawiciela Stanów Zjednoczonych w Radzie Bezpieczeństwa funkcje tę spełniać będzie dotychczasowy zastępca Stettiniusa Johnson.

ŻONA QUISLINGA PRZED SĄDEM

OSŁO (SAP). — Policja norweska aresztowała Marię Quisling, wdowę po zdrajcy norweskim Vidkunie Quislingu, który został stracony w październiku ub. roku. Maria Quisling odpowiadać będzie w najbliższym czasie przed sądem.

Władze policyjne wstrzymały się od udzielenia jakichkolwiek wyjaśnień na ten temat.

TURCJA STAJE W OBRONIE GEN. FRANCO

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi, że władze tureckie skonfiskowały 30 tysięcy egzemplarzy pisma brytyjskiego p. t. „Chief”, wydawanego przez Anglików w Kairze, na użytek Turcji. Chodziło o numer tego pisma, zawierający artykuł przeciwko gen. Franco. Na zapytanie redakcji tego pisma, poselstwo tureckie w Kairze odpowiedziało, że **Hiszpania frankistowska pozostaje w przyjaźni z Turcją.**

FRANCJA ODPOWIADA NA OSKARŻENIE SYJAMU

NEW YORK. — Rząd francuski odwołał się do rządów Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, aby zwróciły one uwagę rządów sjamskimu, że dotąd nie oddał on zagrabionych Francji za czasów panowania reżimu Vichy terytoriów przy należących do francuskich prowincji Laos i Kambodża. Rząd francuski wyjaśnił, że wojska francuskie przekroczyły granicę syjamską jedynie w poszukiwaniu pewnymi grupami buntowników, uchodzących z terytorium francuskiego i że przebywały poza tą granicą nie dłużej, jak 30 minut.

PROCES B. PREMIERA JAPONSKIEGO TOJO

LONDYN (PAP). — Agencja Reutersa donosi, że we wtorek rozpoczęła się przed międzynarodowym trybunałem wojennym w Tokio rozprawa sądowa przeciw b. premierowi japońskiemu Tojo oraz 25-ciu japońskim przestępcom wojennym.

PACZKI Z AMERYKI

WARSZAWA (AZ tel. od wł. koresp.) — Do Gdyni przybyło wczoraj na statku amerykańskim 25 tysięcy paczek, przysłanych przez Spółdzielnię przesyłek amerykańskich do Europy.

Każdy Amerykanin, który ma krewnych lub znajomych w Europie, może wpłacić do Spółdzielni 15 dolarów. Za te pieniądze Spółdzielnia wysła pod wskazanym adresem 24 kg paczkę, w której skład wchodzi konserwy mięsne, słodycze, kakao, kawa, mleko skondensowane i materiały włókiennicze. Paczki odbiera w Polsce Związek Spółdzielni R. P. „Społem”, który je dostarcza pod wskazanym adresem.

ŚMIERTYNY FIGIEL

WARSZAWA (AZ tel. od wł. koresp.) — Tragiczny koniec miała wczoraj zabawa oblewania wodą, która należy do zwyczajów pracowników warszawskiej reżni miejskiej. Podczas przerwy obiadowej jeden z pracowników chlusnął całą zawartość stojącego obok wiadra na dwóch kolegów Władysława Ostrowskiego lat 42 i Zygmunta Krzyśniewskiego lat 35.

W wiadrze zamiast wody była esensja fenolowa, płyn, który w rze i służy do rozpuszczania ciałek krwi. Żrący płyn zalał nieszcześliwego oczy, twarz i piersi. Obaj skonali w strasznych męczarniach w ciągu 2 minut. Sprawca zbiegł przed sądem robotników. Został jednak zatrzymany przez milicję i osadzony w areszcie.

I. dzień procesu przeciw Hermanowi Szabelskiemu

(j) Proces powszechnie znanego mieszkańca Częstochowy gestapowca Szabelskiego wzbudził ogromne zainteresowanie. Już od wczesnych godzin rannych gromadziły się przed gmachem Sądu Okręgowego tłumy publiczności chcące chociaż przelotnie spojrzeć na zbrodniarza.

Salę rozpraw na długo przed rozpoczęciem procesu zapelnili szczerze szczęśliwi posiadacze biletów wstępu.

Szabelskiego przywieziono z więzienia pod silną eskortą. Butny niemiec jest pewnym siebie, do strzegących go milicjantów mówi: „Teraz mnie wieście, jako przestępcę, ale i tak wyjdę z tego gmachu uniewinniony”.

Pobyt w więzieniu nie pozbawił go tupetu, jest dobrze odżywiony, starannie wygolony z pretensjonalną angielką, a przede wszystkim oburzająco beczelny.

Kończą się ostatnie przygotowania, na sali pracownicy Polskiego Radia instalują mikrofony. Nagle dzwonek — Sąd wchodzi.

Przewodniczący na dzisiejszej rozprawie sędzia Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie z siedzibą w Łodzi ob. Bronisław Diehl, jako ławnicy zasiadają ob. Józef Gieras i ob. Roman Hiller, obydwa starzy bojownicy z 1905 r. odznaczani Krzyżami Niepodległości z Mieczami. Oskarżenie wnosi Prokurator Sądu Specjalnego Zbigniew Kosiński. Broni oskarżonego z urzędu adwokata Maria Stypułkowska. Protokolant: egz. apl. sąd. Wanda Strzelińska.

Przewodniczący otwiera posiedzenie Specjalnego Sądu Karnego ogłaszając, że rozpoznana będzie sprawa Hermana Szabelskiego, po czym obronę adw. Stypułkowska prosi w imieniu oskarżonego o zawezwanie dodatkowych świadków w osobach: Jasińskiej, Prazmowskiego właściciela fabryki, który ma stwierdzić, że Szabelski pomagał mu w czasie wojny. Dr. Dobrzyński, którego oskarżony wyprowadził z gęty i ukrywał na ulicy Wieluńskiej. Szymczak Lucjana, który stwierdził, że oskarżony pozostał w stałym i ścisłym kontakcie z referentem zrzutu broni; małżon. Pelców, Einhorn Arona, Zbiśławskiego adw., któremu oskarżony ułatwiał wgląd w akta „Gestapo”. Wszyscy podani świadkowie mają stwierdzić tak istotne dla sprawy fakty, że oskarżony za pośrednictwem swego obrońcy prosi o odcroczenie sprawy.

Wnioskowi temu sprzeciwił się prok. Kosiński, który wnosząc o rozpoznanie sprawy w dniu dzisiejszym zaznaczył, że materiał dowodowy jest tak wielki i tego rodzaju, że w żadnym wypadku nie zmniejszy winy oskarżonego.

Po krótkiej naradzie Sąd postanowił sprawę rozpoznać w dniu dzisiejszym, co do zawezwania świadków zgłoszonych przez obronę powziąć postanowienie po zakończeniu postępowania dowodowego.

Prokurator wnosi o dodatkowe przesłuchanie świadków: Milfordów wdowy po straconym przez Niemców prof. Szkoły Handlowej; Sali Langner; Samuela Altmana, którego Szabelski pobił i znechęcał się nad nim w sposób sadystyczny; Jęzgo Kurpińskiego pseud. „Ponury”, który ustalił jak opinię miał Szabelski w organizacjach podziemnych.

Sąd przychylił się do wniosku prokuratora, po czym przystępuje do badania danych osobowych Szabelskiego.

Następnie Przewodniczący odczytuje akt oskarżenia, który zarzuca Szabelskiemu, że w okresie od listopada 1939 r. do stycznia 1945 r. w Częstochowie i okolicy jako funkcjonariusz niemieckiej policji kryminalnej i zaufany tajnej niemieckiej policji państwowej „Gestapo” znechęcał się nad osobami spośród ludności polskiej oraz prześladował je. Zakuwając ludzi, zatrzymawszy ich przez policję w kajdany, przywiązywał ich do specjalnego drążka i bił po całym ciele — niejednokrotnie do utraty przytomności — pałką, kijami, specjalnymi batami z gumy i sprzętami oraz uderzeniami w twarz znieważał ich godność osobistą. Szczególnie pobił m. in. aresztowanych za pracę w podziemnych organizacjach, sabotaż i ucieczkę z pracy: Tomasza Urbńskiego, Wacława Berghauzena, Tadeusza Bojankę, Zygmunta Kędrę, Józefę Sitkowską, Mieczysława Staniora, Motkę Kuszniara i szeregi innych osób.

W tymże czasie i miejscu oraz w tym samym charakterze samodzielnie lub wspólnie z innymi funkcjonariuszami „Gestapo” brał udział w aresztowaniach osób podejrzanych przez Niem. władze okupacyjne o działalność polityczną m. in. Wacława Gmachowskiego, Kazimierza Wochny, Urbńskiego, Stefana Sliwińskiego i wielu innych wywiezionych do obozów koncentracyjnych lub straconych na miejscu. W końcu 1939 r. oskarżył przed „Gestapo” Michała Olejdzkiego o skutecznego Olejdzkiego aresztowany i osadzony w więzieniu.

Przez cały czas okupacji wykorzystując swoje stanowisko funkcjonariusza niemieckiej policji i zaufanie „Gestapo” działał na szkodę ludności polskiej, przywłaszczając sobie mienie aresztowanych, pobierał znaczne sumy pieniężne za ich uwolnienie.

Zapytany przez Przewodniczącego czy przyznaje się do winy, Szabelski odpowiada „nie” wyjaśnia przy tym, że jako urzędnik był zmuszony wykonywać swe obowiązki służbowe ale swego stanowiska nie wykorzystywał w celu ciągłego osobistych korzyści, przeciwnie pomagał Polakom i ratował ich z rąk „Gestapo”. Nikogo nie bił ani nie katował. Do służby w policji polskiej, kryminalnej a nie, jak mu zarzuca akt oskarżenia, w niemieckiej tajnej pol. państw. był zmuszony, jak wszyscy inni policjanci zarządzeni władz niemieckich. Pełnił funkcje wywiadowcy i tłumacza, jego praca polegała tylko na tłumaczeniu na język niemiecki aktów policyjnych dochodzeń.

Na pytanie, czy nie wskazywał adresów Po-

laków lub Żydów, wyjaśnia, że nazwiska działaczy politycznych P. P. S., K. P. P. i innych grupowań wskazywał kom. Olejdzki i Kostyrko za cenę własnej wolności.

Odnosnie podpisania przez niego volkslisty mówi, że zrobił to za namową kolegi Lepszego w tym celu, aby pomagać Polakom.

Na pytanie, czy prawdą jest, że żona jego miała dochodzenie przed wkroczeniem wojsk niemieckich o współpracę z wywiadem niem. — Szabelski zaprzecza twierdząc, że to nie polega na prawdzie, przeciwnie on posiada dowody swej współpracy z organizacjami podziemnymi. Na pytanie za co został postrzelony na Rynku Wieluńskim, odpowiada, że w czasie akcji likwidowania bandy rabunkowej został postrzelony. Szabelski z całym sprytem, na jaki go stać, stara się wybielić swą osobę, na poczekaniu opowiada Sądowi bajeczkę, jak to Niemcy pociągali go w r. 1945 do odpowiedzialności za rzekomo zdradę stanu i uwięzili w Dreźnie, jak się stamtąd wydostał dzięki bombardowaniu i jak powodowany miłością do Polski powrócił na terytorium Polski, do Zgorzelic.

Jak dobrze pracował dla interesów polskich i jak dzięki czarnej niewdzięczności swej byłej sąsiadki, która uprawiała nierząd i została przez Szabelskiego oddana do szpitala wenerycznego, gdzie została wyleczona a następnie wysłana do Niemiec na roboty, był aresztowany przez polskie organa bezpieczeństwa jako „szef gestapo”. „Moje czyny nie były takie straszne”, kończy Szabelski, — ja zrobiłem wiele dobrego.

Prokurator Kosiński zadaje pytanie: „Jeśli oskarżony twierdzi, że zrobił wiele dobrego, to dlaczego ponad 60 osób zeznaniami swymi obciąża go. Czy mamy tym wszystkim ludziom nie dać wiary?”

Szabelski milczy.

Prok.: Czy oskarżony naprawdę nikogo nie pobił?

Szabelski. Były wypadki, że policjant musiał uderzyć. Miał to miejsce z jakąś kobietą na ul. Warszawskiej, ale nie znechęcałem się nigdy.

Prok.: Czy oskarżony przypomina sobie reżim w Libgotu i jak obcinał mu włosy nożycami razem z kawalami skóry?

Jak innemu więźniowi kazał zjeść trzy jajka razem ze skorupkami?

Szabelski wyjaśnia, że im jako urzędnikom pozostającym pod dowództwem niemieckim nie wolno było bić (wesołość na sali).

Lawnik ob. Gieras: Czy oskarż. przypomina sobie, jak pobił rękojęścią rewolweru aresztowanego Michalskiego?

Szabelski na zadane pytanie udziela wykrętnych i mijających się z prawdą odpowiedzi. Również na pytania przewodniczącego dotyczące poszczególnych przestępstw Szabelski nie może dać jasnych odpowiedzi. Nie może odepierać zarzucanych mu wypadków pobierania łapówek i przywłaszczania sobie kosztowności i pieniędzy stanowiących własność poszkodowanych.

Na tym zakończono badanie oskarżonego i przystąpiło do postępowania dowodowego.

(hs) Jako pierwszy św. w oskarżeniu przeciw Hermanowi Szabelskiemu zeznaje Kazimierz Berghauzen, sześćdziesięciokilkuletni niewidomy starzec.

„Syn mój Wacław Berghauzen, żonaty, mający dzieci został aresztowany w r. 1941. Obecny przy aresztowaniu nie był, ponieważ mieszkaliśmy osobno. W lutym 1942 r. zostałem, jako niewidomy wpuśczonego do szpitala i szczytów, o których powiem dowiedziałem się od niego samego. Otóż aresztowany i doprowadzony do gestapo został on przez Szabelskiego. Aresztowanie było na skutek doniesienia o przywożeniu przez syna prasy podziemnej z Warszawy do Częstochowy. Syn mówił mi, że w Gestapo bił go Szabelski. (którego znał sprzed wojny) oraz Marczak. Bito go kijami, rozebranego do naga. Ciosy spowodowały głębokie rany, które później wywołały powikłania natury infekcyjnej. Syn mój w lutym w 1942 wyskoczył z 2-go piętra gmachu Gestapo w celach samobójczych, jednak żył nadal i został przeniesiony do szpitala na skutek odniesionych ciężkich obrażeń. W trzy dni po tem rozmawiałem z synem, który opowiedział mi przytoczone fakty.

Po półrocznym pobycie w szpitalu został przeniesiony do więzienia na Zawodziu, a stamtąd do Oświęcimia gdzie został po 6-ciu tygodniach spalony w piecu krematoryjnym.”

Świadek mówiąc o synu, wyraża się, że był to człowiek b. dobry, uczciwy, zamiłowany kolarz, z zawodu fryzjer. Świadek na zapytanie sędziego: „co może świadek powiedzieć na temat jesionki, którą syn miał na sobie w dniu aresztowania?”, odpowiada: „tę jesionkę widział moja córka i zięć na Szabelskim po aresztowaniu Wacława”. Szabelski, który zachowywał przez cały czas wyzywający spokój i ironiczny wyraz twarzy — wzrusza ramionami.

Następny zeznaje młody dwudziestokilkuletni b. urzędnik Zarządu Miejskiego Bojanek Tadeusz, który został aresztowany 8.V.42 r. przez Gestapo pod zarzutem fałszowania dowodów osobistych. Badanie Bojankę przeprowadzał osk. Szabelski i, jak wyraża się świadek „rozpoczął je batem”. Oskarżony został dotkliwie pobity. Po ośmiotygodniowym pobycie w więzieniu na Zawodziu został przesłany do obozu w Oświęcimiu. Świadek rozpoznaje osobę Szabelskiego, mimo, że ten kategorycznie przeczy, jakoby miał stosować metody bicia przy przesłuchiowaniu.

Zeznaje Zygmunt Kędzia. W roku 1942 został złapany podczas „obławy” i zesłany na roboty do Berlina, skąd uciekł po trzech tygodniach. Poszukiwania przeprowadzał oskarżony, nie zastawszy w domu świadka, aresztował siostrę, wobec czego świadek zgłosił się sam do Gestapo, Szabelski dostawszy w ręce Kędzię — bił go bambusem, nie szczędząc obelżywych słów. Świadek został przed biciem związany z kijem pod kolanami — sposobem dobrze wypróbowanym przez doświadczone władze Gestapo. Świadek został wywieziony do Niemiec, gdzie był przesyłany z obozu do obozu. Ostatnio był w Dachau. Świadek zeznaje, że podczas pobytu w Gestapo był obecny przy badaniu kobiety ciężarnej, do której Szabelski krzyczał: „twoje łyzy i pieniądze nie przekupią mnie”.

Osk. Szabelski w dalszym ciągu przeczy, jakoby był przy przesłuchiowaniu, a świadka Kędzi w ogóle nie może sobie przypomnieć.

Następnie zeznaje Józefa Sitkowska, która zeznaje siedząc, ponieważ mając poważnie uszkodzony kręgosłup (pamiętka po „badaniu” Szabelskiego) nie jest w stanie utrzymać się dłużej w pozycji stojącej.

W 1941 r. została aresztowana pod zarzutem należenia do organizacji „Biały Orzeł”. Badana była w Gestapo 7 miesięcy od 7.IV do 27.IX. Podczas ostatniego badania w październiku 1941 r. torturujący ją gestapowiec znieczepiwszy milczeniem Sitkowskiej rzekł: „znajdziemy inne lekarstwo na nią, zawołaj Szabelskiego”. Świadek legła bita przez Szabelskiego 20-ma gatunkami pałek; były to gumy w połączeniu ze sprężynami lub ołowiem. Szabelski bił tak długo, aż poczuł zmęczenie, a wtedy krzyczał: „pamiętaj, że cię bije Polak — Szabelski”. Świadek została skazana na śmierć z późniejszą zmianą „wyroku” na obóz w Oświęcimiu.

(Dalszy ciąg w jutrzejszym numerze.)

Wszyscy powinni zameldować się i sprawdzić spisy uprawnionych do głosowania ludowego

Obwodowe Komisje głosowania ludowego stwierdziły w ciągu dwóch pierwszych dni wyłożenia list, że w licznych wypadkach poszczególni mieszkańcy Częstochowy nie są zameldowani w miejscach faktycznego zamieszkania i dlatego nie zostali wciągnięci do spisów uprawnionych do głosowania ludowego.

W związku z tym wzywa się mieszkańców, ażeby bezzwłocznie dokonali obowiązku zameldowania i zgłosili we właściwych Komisjach Obwodowych reklamacje o wciągnięciu ich do spisu uprawnionych do głosowania ludowego.

Zarazem ostrzega się ich, że w wypadku niedopełnienia przez nich obowiązku zameldowania, zostaną pozbawieni prawa korzystania z kart aprowizacyjnych.

W związku z notatką pod tytułem „Sprawa głosowania ludowego”, zamieszczoną w Nr. 132 „Głosu Narodu” z dnia 5 czerwca b. r., wyjaśnia się, że spisy uprawnionych do głosowania będą wykładane w lokalach Obwodowych Komisji głosowania ludowego każdodziennie w godzinach od 14-ej do 19-ej do dnia 9 czerwca b. r. włącznie, nie zaś do dnia 6 czerwca b. r., jak mylnie podano w teście notatce.

Każdy ma prawo i obowiązek zgłoszenia w Obwodowych Komisjach głosowania ludowego reklamacji z powodu wciągnięcia do spisu osób nieuprawnionych do głosowania.

W szczególności obowiązek ten ciąży na właścicielach i administratorach domów oraz głównych lokatorach.

Przypomina się wszystkim mieszkańcom Częstochowy o obowiązku sprawdzenia osobiście w dniach wykładania list do głosowania ludowego, czy zostali wciągnięci do tych list i złożenia reklamacji, jeżeli ich w tych listach pominięto.

Obowiązku tego nie można i nie wolno zaniedbać.

Czerwony Krzyż a polscy jeńcy wojenni w ostatniej wojnie

Druty kolczaste pokrywają się już zwolna rdzą, gdzieś tam w opuszczonych obozach, na walących się słupach splątane. — Rany wojny choć jeszcze świeże, choć tak trudne do zagojenia w szybkim czasie, już tak nie krwawią. Idąc jednak ulicami miast i miasteczek rzuca się nam w oczy w wielu miejscach wiszący biały kwadrat z czerwonym krzyżem po środku. To już nie szpital polowy, nakładający ręką siostry miłosierdzia opatrunki, kojące pierwszy ból wojny. To już placówki leczące głębsze rany i dłużej się gojące — rany zadane ludzkości wojną. To walka z nędzą, głodem i bezdomnością, to pomoc w szukaniu zaginionych najbliższych, podmuchem wojny gdzieś, jak liść jesienny rzuconych. Dziś patrząc na ten znak, pamięć powraca w minione niedawno lata, dla tak wielu z nas drutami od świata i swoich odcięte. Pamięć te złe chwile odrzuca, a każe jedynie wspomnieniom te tak rzewne czasem tak smutne, ale i dobre momenty wspominać. Dobre, gdyż wiarę w człowieka przywracające, wiarę w ludzką bezinteresowne serce i ludzką dobroć.

Za krzywym stołem, w półmroku, cisną się mundury żołnierskie tych, co los im po pamiętnym wrześniu miały sławy dać długą niewolę. Mała świeczka płonie na pierowej choince, opłatek i kartka z czerwonym krzyżykiem z życzeniami od nie-

znajomych, a tak kochanych, pamiętających. Od ust tam w kraju odjęte kawałki ciasta, pierniki, papierosy, bo to przecież Gwiazdka, bo im to trzeba było posłać, bo to nasi chłopczy, nasi ojcowie, nasi bracia. I myśl podąża do tych, co paczki te wspólnie składali, do rąk co ten opłatek z gałązką świerczyny wiązały skromną, a tyle uczuć budzącą biało-pasową wstążeczką. Dłonie kobiet polskimi w dniach tych głazdy swym muśnięciem, czoła pochrane tęsknotą i troską. Dłoniom tym my, byli jeńcy wojenni hold dziś składamy.

Nie ilość przysyłanych dowodów pamięci, bo dużo trzeba było napisać, ale wysiłek ten zbiorowy i trud zorganizowania w tak ciężkich warunkach pomocy dla jeńców wojennych, na długo w ich pamięci zostanie. Czerwony Krzyż, pod którego znakiem ta pomoc zbiorowa dochodziła, stał się symbolem umiłowania Ojczyzny i tak gorącego z nią połączenia, ponad drutami, co od Niej dzieliły, że druty te łatwiej przeżyć można było. Dziś rdzą się pokrywają i wielu z tych, których oddziały już powróciło. Weszli na nowo w życie, podjęli trud nad odbudową kraju i tak jak wtedy Czerwony Krzyż leczył ich rany niewolą duchowi zadane, tak dziś, jemu częściowo zawdzięczając, lecząc będą rany, zadane Ojczyźnie wojną. E. Kotliński.

Życia kulturalnego

Repertuar Teatrów Miejskich

Sala duża

„Powrót do grzechu” St. Kiedrzyńskiego z Tadeuszem Krotko dla robotników

Dziś, w czwartek, 6 b. m. oraz jutro w piątek, 7 b. m. o godz. 19.15 komedia w 3 aktach „Powrót do grzechu” piera Stefana Kiedrzyńskiego.

Przedstawienia te zostały zorganizowane przez Dyрекcję Teatrów i O.M. T.U.R. dla najszerzych warstw robotniczych po najniższych jednolitych cenach.

Pozostałe bilety do nabycia w kasie Teatru od godz. 14-ej do rozpoczęcia przedstawienia. Tel. kasy 21-61.

W przygotowaniu „Damy i Huzary” komedia w 3 aktach Al. Jhr. Fredry w reżyserii A. Kwiatkowskiego.

Sala kameralna

„Powrót” („Kazimierz i Anna”) J. Mayena dla pracującej inteligencji

Dziś, w czwartek, 6 b. m. o godz. 19.15 „Powrót”, („Kazimierz i Anna”) niezwykle ciekawa sztuka w 3 aktach Józefa Mayena. W rolach tytułowych Łęcka i Kwiatkowski. Reżyseria A. Kwiatkowskiego. Oprawa sceniczna Wł. Wagnera.

Przedstawienie to zostało częściowo zakupione przez Wydział Oświaty i Kultury Zarządu Miejskiego dla pracującej inteligencji.

Pozostałe bilety do nabycia w kasie teatru od godz. 14-ej do rozpoczęcia przedstawienia.

W przygotowaniu „Gdzie diabeł nie może” komedia w 3 aktach B. Niewiarowicza w reżyserii B. Orlińskiego.

Sport

Mecz Naprzód (Janów) — CKS

CKS sprowadza na czwartek 6 bm niedzielnego pogromcę kop. Rymer — Naprzód Janów, w ataku którego grać będzie nowa gwiazda Śląska łącznik Bak.

Spotkanie rozpocznie się o godz. 18-ej, poprzedzi je mecz rezerw Naprzodu Janów i CKS-u o godz. 16.30.

Zebrań sekcji bokserskiej CKS'u

W piątek, dnia 7 b. m., o godzinie 18-ej w Gmachu Sportowym (Pułaskiego 2) odbędzie się zebranie sekcji bokserskiej CKS'u, na które eZarząd zaprasza również wszystkich sympatyków i miłośników sportu bokserskiego.

Łańcuch ofiar na kolonie letnie

Bank „Społem” konto 265

Ob. Zieliński Wacław, odpowiadając na wezwanie ob. Leszczyka St., wpłaca zł. 200 i wzywa do przedłużenia łańcucha: ob. ob. prezesa Pow. Zw. Straży Poż. Sreduńckiego Jana, dr. Lubczyńskiego, Zgierskiego Leonarda, prof. Makosze Edwarda, dyr. Huty „Częstochowa” Szwejkowskiego, mec. Bielsbradka, mgr Walenta, mgr Bielsbradka, komendanta Zaw. Straży Poż. Michalskiego, dyr. Syropiarni w Złotym Potoku Knote, dyr. Chem. Fabryki „Rędziny” Cełlińskiego.

Wszyscy będziemy członkami PCK

Gdzie i kiedy należy przeglądać spisy

Spisy uprawnionych do głosowania są wyłożone w niżej wymienionych biurach. Przeglądać je można tylko do dn. 9 czerwca w godzinach od 14-ej do 19-ej.

Obwód Nr. 1. Biegańskiego, Orzechowskiego, Wolności — Gimnazjum Mechaniczne przy ul. Aleja Wolności Nr. 17.

Obwód Nr. 2. Focha, Glogera, Handlowa, Kopernika — Gmach Starostwa Powiatowego przy ulicy Sobieskiego Nr. 7.

Obwód Nr. 3. Dąbrowskiego, P. O. W., Pułaskiego: od Nr. 2 do Nr. 46/58 i od Nr. 1 do Nr. 67/69, Roli-Zymierskiego: od Nr. 1 do 17 i od Nr. 2 do Nr. 16, Waszyngtona, Zgody — Szkoła Powszechna Nr. 14 przy ulicy Waszyngtona Nr. 62.

Obwód Nr. 4. Aleja Najśw. M. P. od Nr. 1 do 27 i od Nr. 2 do Nr. 24, Wilsona — Lokal Szkoły Sztuk Pięknych przy ul. Aleja N. M. P. Nr. 14.

Obwód Nr. 5. Aleja Kościuski, Aleja Najśw. M. P.: od Nr. 29 do końca i od Nr. 26 do końca. Ochotników Wojennych — Gmach Zarządu Miejskiego przy ulicy Aleja N. M. P. Nr. 45, Ratusz.

Obwód Nr. 6. Debińskiego, Chłopickiego od Nr. 1 do Nr. 53/59 i od Nr. 2 do Nr. 74/78, Jasno górska: od Nr. 1 do Nr. 29 i od Nr. 2 do Nr. 44 — Lokal Państw Liceum i Gimnazjum im. R. Traugutta przy ulicy Jasnogórskiej Nr. 17.

Obwód Nr. 7. Dąbrowskiego, Ozarneckiego, Chłopickiego: od Nr. 61/63 do Nr. 105/107 i od Nr. 80 do Nr. 122, Jasnogórska: od Nr. 46 do końca i od Nr. 31 do końca, Racławicka, Okólna, Skrzyneckiego, Wodziańskiego, Zwirki i Wigury — Lokal Publicznej Szkoły Powsz. Nr. 2 przy ulicy Dąbrowskiego Nr. 14.

Obwód Nr. 8. Jadwigi: od Nr. 2 do Nr. 34/36 i od Nr. 1 do Nr. 57/67, Św. Rocha — Przed-szkole przy ul. Św. Rocha Nr. 69.

Obwód Nr. 9. Bialską, Borelowskiego: od Nr. 188 do końca i od Nr. 181 do końca, Emilii Plater, Chłopickiego: od Nr. 124 do końca, i od Nr. 109 do końca, Kujawska, Łódzka, Mazowiecka, Poleska, Traugutta, Wysockiego — Gmach Publicznej Szkoły Powsz. Nr. 1 przy ulicy Chłopickiego Nr. 178.

Obwód Nr. 10. Dobrzyńska, Gdańska, Gdań-ski Zaułek I, Gdański Zaułek II, Gdański Zau-łek III, Gdański Zaułek IV, Kruszwicka, Ka-szubska, Lignicka, Lwowska, Lubelska, Lisi-niecka: od Nr. 67 do końca, Łęczycka, Oświę-cimska, Podhalańska, Podlaska, Podolska, Po-znańska, Pomorska, Ruską, Sandomierską, To-ruńską, Wręczycką, Wołyńską — Gmach Publi-cznej Szkoły Powsz. Nr. 13 przy ulicy Wręc-zyckiej Nr. 102.

Obwód Nr. 11. Św. Barbary: od Nr. 2 do 24 i od Nr. 1 do Nr. 13, Ewy, Kłasztorna, Kor-deckiego, Kazimierza, 7 Kamienic, Lisiniecka: od Nr. 2 do Nr. 54/60 i od Nr. 1 do Nr. 65, Pau-

uprawnionych do głosowania

lińska — Miejski Budynek Sportowy ul. Puł-askiego Nr. 4/6.

Obwód Nr. 12. Św. Augustyna, Św. Andrzeja, Anny, Św. Barbary: od Nr. 26 do końca, i od Nr. 15 do końca — Gmach Szkoły Powszechniej Nr. 3 przy ul. Św. Barbary Nr. 32.

Obwód Nr. 13. Artyleryjska, Bema, Pałata, Grotgera, Gersona, Hoża, Chelmońskiego, Cho-dowieckiego, Kawodrzańska, Kossaka, Mehoffe-ra, Matejki, Moniuszki, Malczewskiego, Oficer-ska, Piastowska: od Nr. 141 do końca i od Nr. 136/138 do końca, Paderewskiego, Siemiradzkie-go, Szopena, Wieniawskiego, Podkolejowa, Zol-nierską — Gmach Szkoły Powszechniej Nr. 21 przy ulicy Sabinowskiej Nr. 7/9 (wejście od uli-cy Wazów).

Obwód Nr. 14. Batorego, Chodkiewicza, Chro-brego, Jagiellońska, Jagielly, Królewską, Ło-kietka, Mieszka Starego — Gmach Szkoły Po-wszechniej Nr. 21 przy ulicy Sabinowskiej Nr. 7/9 (wejście od ulicy Sabinowskiej).

Obwód Nr. 15. Ciasna, Krasieńskiego, 1 Maja, Stradomska, Śniadeckich, Wronskiego — Przed-szkole przy ulicy Ciasnej Nr. 7.

Obwód Nr. 16. Cicha, Mała, Mokra, Narutowi-cza: od Nr. 70/74 do Nr. 134/140 i od Nr. 67/69 do Nr. 113/125, Stawowa — Gmach Szko-ły Powszechniej Nr. 6/7 przy ulicy Narutowicza Nr. 29.

Obwód Nr. 17. Bór, Błotna, Dolna, Gazowa, Głębocka Górki, Kręta, Niedługa, Niewielka, Nowa, Ostro, Rzeźnicka, Spadzista, Twarda, Równa — Gmach Rzeźni Miejskiej przy ulicy Rzeźnickiej Nr. 2.

Obwód Nr. 18. Dojazd, Górna, Górska, Kącik, Narutowicza: od Nr. 127 do Nr. 159 i od Nr. 144 do Nr. 212, Niska, Podgórska, Pusta, Pro-sła — Gmach Szkoły Powszechniej Nr. 8 przy ulicy Szczytowej Nr. 26/30.

Obwód Nr. 19. Botaniczna, Bukowa, Brzozo-wa, Ciszowa, Cedrowa, Grabowa, Gajowa, Chmiel-na, Iglasta, Jodłowa, Laskowa, Lesna, Lipowa, Limbowa, Łąkowa, Modrzewiowa, Narutowicza: od Nr. 161 do końca i od Nr. 214 do końca, Olszowa, Osikowa, Palmowa, Skierkowa, Sado-wa, Sosnowa, Topolowa, Wrzosowska, Wiśni-o-wa, Wierzbowa, Źródłana — Lokal Przedszko-la przy ulicy Narutowicza Nr. 262.

Obwód Nr. 20. Asnyka, Limanowskiego: od Nr. 49 do końca i od Nr. 76 do końca, Łukasiń-skiego: od Nr. 51 do końca i od Nr. 6 do koń-ca, Mireckiego, Okrzei: od Nr. 1 do Nr. 43 i od Nr. 2 do końca strony numerów parzystych, Perla, Struga, Skorupki, Wyspiańskiego, Zarec-ka, Kasprowicza, Kunickiego, Lenartowicza, Wa-rońskiego — Gmach Szkoły Powszechniej Nr. 20 przy ulicy Łukasińskiego Nr. 4.

Obwód Nr. 21. Fredry, Limanowskiego: od Nr. 21 do Nr. 47 i od Nr. 56 do Nr. 74, Okrzei

od Nr. 45 do końca strony numerów nieparzy-stych, Syrokomli, Towiańskiego — Gmach Szko-ły Powszechniej Nr. 19 przy ulicy Okrzei Nr. 64.

Obwód Nr. 22. Ks. Brzóska, Daniłowskiego, Konopnickiej, Limanowskiego: od Nr. 1 do Nr. 19 i od Nr. 2 do Nr. 54, Łukasińskiego: od Nr. 1 do Nr. 49 i Nr. 2/4, Mochnackiego, Norwida, Ossowskiego, Orzeszkowej, Przybyszewskiego, Prusa, Sieroszewskiego, Ściegiennego, Tetmaje-ra, Zamenhofs — Biuro Huty „Częstochowa” przy ulicy Rejtana Nr. 6.

Obwód Nr. 23. Długosza, Dębowa, Głowac-kiego, Chałubińskiego, Kochanowskiego, Kru-cza, Kucelin, Miarki, Orkana, Rejtana, 15 Sier-pnia, Sokola, Sowa, Wronia, Zeromskiego, Zó-rawia, Reja — Biuro Huty „Częstochowa” przy ulicy Rejtana Nr. 6.

Obwód Nr. 24. Bystra, Bratnia, Czysta, Ciepła, Dzika, Garbarska, Chłodna, Jutowa, Miła, Nie-cała, Olsztyńska od Nr. 33 do końca i od Nr. 32/34 do końca, Podwale, Papierowa, Piaskowa, Sucha, Słoneczna, Śliska, Spokojna, Ślepa, Tym-czasowa, Widna, Wąska, Wełniana, Żelazna — Budynek administracyjny Betonowni Miejskiej przy ulicy Bratniej Nr. 9/11 wejście od ul. By-strej Nr. 16.

Obwód Nr. 25. Armii Ludowej: od Nr. 24/44 do końca i od Nr. 19/29 do końca, Narutowi-cza: od Nr. 13/17 do Nr. 65 i od Nr. 18 do Nr. 68, Przechodnia — Gmach Szkoły Powszechniej Nr. 15 przy ulicy Narutowicza 19/21.

Obwód Nr. 26. Armii Ludowej: od Nr. 12 do Nr. 16/22, Fabryczna, Katedralna, Piotrkowska, Przemysłowa, Piłsudskiego — Gmach Wodocia-gów i Kanalizacji przy ulicy Katedralnej Nr. 2.

Obwód Nr. 27. Garncarska, Kozia, Mirow-ska: od Nr. 2 do Nr. 10/12 wł. i od Nr. 1 do Nr. 9/11 wł., Mostowa, Nadrzeczna, Stary Rynek, Strazacka, Spadek, Senatorska — Gmach M ej-skiej Zawodowej Straży Pożarnej przy ulicy Strazackiej Nr. 3.

Obwód Nr. 28. B. Joselewicza, Garibaldię, Narutowicza: od Nr. 1 do Nr. 11 i od Nr. 2 do Nr. 16 — Lokal Przedszkola przy ulicy Berka Joselewicza Nr. 13.

Obwód Nr. 29. Jaskrowska, Krótka, Kawia, Kiedrzyńska: od Nr. 1 do Nr. 43/45 i od Nr. 2 do Nr. 42/44, Budynek Flii Szkoły Powszechniej Nr. 4 przy ulicy Kiedrzyńskiej Nr. 15.

Obwód Nr. 30. Aniolowska, Kamień, Młynar-ska, Warszawska: od Nr. 131 do końca i od Nr. 154 do końca — Lokal Przedszkola przy ulicy Młynarskiej Nr. 15.

Obwód Nr. 31. Borelowskiego: od Nr. 2 do Nr. 186 i od Nr. 1 do Nr. 179, Brzeźnicka, Cmentarna, Waly Dwernickiego: od Nr. 57 do końca, Kiedrzyńska: od Nr. 47 do końca i od Nr. 46 do końca, Ogrodnicza, Rolnicza — Lokal Przedszkola przy ulicy Brzeźnickiej Nr. 8.

Obwód Nr. 32. Bociania, Mirowska: od Nr. 14/22 do końca, i od Nr. 13/27 do końca, Rynek Narutowicza, Olsztyńska: od Nr. 1 do Nr. 31, i od Nr. 2 do Nr. 30, Rybna, Sporna, Wodna, Żabia, Jasna — Lokal Szkoły Powszechniej Nr. 22 przy ulicy Zabiej Nr. 1.

Obwód Nr. 33. Kamienna I, Kamienna II, Ku-siecka, Ołowiana, Srebrna, Złota, Szara, Drogę żydowską — Lokal Przedszkola przy ulicy Złotej Nr. 3.

Obwód Nr. 34. Babia, Boczna, Dobra, Dzielną, Katna, Kopcowa, Kaczorowska, Ładna, Mierna, Marysi, Podwójna, Pogodna, Wolna, Wesoła, Wspólna, Gładka — Lokal Szkoły Powszechniej Nr. 10 przy ulicy Olsztyńskiej Nr. 28.

Obwód Nr. 35. Broni, Hetmańska, Kościelną: od Nr. 34 do końca i od Nr. 65 do końca, Kosy-nierska, Legionów, Leszka Białego, Powstańców, Sabinowska, Tarnowskiego, Ulańska, Wazów, Zamojskiego — Świetlica fabryczna Huty Szkla-nej „Stradom” przy ulicy Sabinowskiej Nr. 74/76.

Obwód Nr. 36. Kilińskiego, Prądzyńskiego, Staszica, Sulkowskiego, Sowińskiego, Waly Dwernickiego od Nr. 1 do Nr. 55, Gen. Zajac-ka — Budynek Pryw. Gimnazjum Męskiego przy ulicy Sowińskiego Nr. 36.

Obwód Nr. 37. Bony, Elżbiety, Gnaszyńska, Huculska, Jolanty, Jacka, Jadwigi: od Nr. 58 do końca i od Nr. 63 do końca, Kapucyńska, Kingi, Kościelną: od Nr. 1 do Nr. 63 i od Nr. 2 do Nr. 32, Moniki, Pawła, Salomei, Teresy, Wandy, Wileńska, Zaciszańska. — Publiczna Szkoła Po-wszechna Nr. 18 przy ulicy św. Barbary Nr. 32.

Obwód Nr. 38. Piastowska: od Nr. 1 do Nr. 137/139 i od Nr. 2 do Nr. 136/138, Poniatowskie-go, Projektowana, 117 Stradom, Warneńczyka — Dom prywatny przy ulicy Piastowskiej Nr. 60.

Obwód Nr. 39. Plaska, Równoległa, Szczyto-wa, Skośna, Stroma, Wysoka — Budynek d. Szko-ły Powszechniej Nr. 8 przy ulicy Równoległej Nr. 12.

Obwód Nr. 40. Tartakowa, Warszawska: od Nr. 17 do Nr. 127/129 i od Nr. 28 do Nr. 144/152, Rynek Warszawski — Budynek Administ. mly-na Rajchmana przy ulicy Tartakowej Nr. 15/17.

Obwód Nr. 41. Curie-Skłodowskiej, Pułaskie-go: od Nr. 60 do końca i od Nr. 71 do końca, Sobieskiego, Słowackiego, 116 Śródmieście, Marsz Roli-Zymierskiego: od Nr. 21 do końca i od Nr. 18 do końca, Mickiewicza — Budynek Szkoły Powszechniej Nr. 9 przy ulicy Sobieskiego Nr. 11/13.

Obwód Nr. 42. Armii Ludowej: od Nr. 2 do Nr. 10 i od Nr. 1 do Nr. 15, Plac Daszyńskiego, Targowa, Warszawska: od Nr. 1 do Nr. 15 i od Nr. 2 do Nr. 26, Budynek Szkoły Powszechniej Nr. 23 przy ulicy Narutowicza Nr. 16.

Obwód Nr. 43. Jana, 3 Maja, Stara, Rynek Wieluński, Zaułek Wieluński, Wieluńska — Budynek Zakładu dla Starców św. Antoniego przy ulicy Wieluńskiej Nr. 1.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

L. dz. Apr. 370/46

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski Wydział Aprowizacji i Handlu w Częstochowie zawiadamia, że sklepy SSS. Jedność, Spł. Spożywców Aniołów i Spł. Handlowa w Rakowie — rozpoczęły dodatkowe rozdawnictwo niżej wyszczególnionych artykułów żywnościowych na karty zaopatrzona (żywnościowe) z nadrukiem kwiecień 1946 r.

Nazwa artykułu	Jedn. Na kup.	Ilość na poszcz.	Cena	Cena
	miary	Nr	kat. karty znop.	za kg za szt.
		I	II	zł
Sok owocowy	kg	37	1	— 36
Mleko skondensowane	pusz.	50	2 a 883 gr	7,50 za 2 puszki
Jaja w proszku	kg	36	0,15	— 200
Smalec	kg	43,44,45,46	0,4	— 12,—
Konserwy mięsne	„	41,42,47,48	1 puszka a 340 gr	5,10 za pusz.
soda amoniakalna	„	23	0,2	0,2 5,—
proszek do prania	„	22	0,2	0,2 15,—

Na karty dzielone z nadrukiem maj 1946 r.

Sok pomarańczowy gr 11 — 570 21,70 za pusz.

Wydawanie trwać będzie tylko od 7 do 15 czerwca 1946 r.

Uwaga I — smalec i konserwy mięsne jarzynowe tylko tym posiadaczom kart I kat., którzy nie otrzymali paczek UNRRA.

II. Przy spożyciu soku należy zastosować następujący przepis:

- Zawartość puszek musi być natychmiast po otwarciu przelana do czystego naczynia szklanego i rozcieńczona taką samą ilością świeżej przegotowanej wody.
- Dziennie można wypić 1/4 do 1/2 litra rozcieńczonego soku owocowego.
- Rozcieńczonego płynu nie można przechowywać dłużej niż jeden dzień, gdyż może podlegać wadliwej fermentacji.
- Sok owocowy z puszek wydetych (wybombowa-nych) nie może być użyty do spożycia
- Wszystkie wyżej wyszczególnione artykuły na-leży pobrać tylko w tych sklepach rozdzielczych, w których konsumenci są zarejestrowani.

Częstochowa, dnia 4.6.1946 r.

Naczelnik Wydziału Aprowizacji i Handlu

(—) I. Kuśmierski

PAP 4676

Wiceprezydent

(—) B. Federak

PAP 4676

POSADY

Chłopiec solidny na posylki po-trzebny. Zgłaszać się PAP Aleja 61.

Wychowawczyni do dwójga dzie-ci od zaraz potrzebna. Kilińska-go 14—15. PAP 4662

Potrzebny chłopiec do koni Cze-stochowa, Rynek Wieluński 35. PAP 4674

Potrzebna kasjerka umiejąca pi-sać na maszynie od zaraz. Zgła-szać się w F-mie „B-cia Kabziń-scy” Plac Daszyńskiego 12. PAP 4713

Firma Włókiennicza w Częstocho-wie angażuje natychmiast kse-rogowo-bilansiste. Oferty PAP Nr 4672.

Fabryka „Warta” w Częstocho-wie, Targowa 29 poszukuje dwie siły biurowe do buchalterii. Zgło-szenia pisemne lub osobiste w Dy-rekcji Fabryki w godz. od 10 — 12-ej. PAP 4703

Potrzebna dziewczyna do dziecka. Zgłaszać się Wolna 5 u gospo-darza. PAP 4695

Repatrantka, wdowa, w ciężkiej sytuacji materialnej poszukuje pracy w charakterze sklepowej ul. Bór 15 m. 5. PAP 4694

Księgarnia Wysyłkowa. Plac Daszyńskiego 2, w podwórzu, szu-ka chłopca na posylki. PAP 4694

Potrzebna pomoc domowa do dwóch osób. Częstochowa, Aleja 61, m. 1. PAP 4716

Fryzjer zdolny potrzebny zaraz. Narutowicza 7. PAP 4707

Nr Apr. XXI/70/11/46

OGŁOSZENIE

w sprawie dodatkowego przydziału żywności na kartki kwietniowe Starostwo Powiatowe zawiadamia, iż wobec nadejścia dalszych transportów żywności do Oddziału „Społem” — wydawane będą od 7 — 15 bm. na kartki żywnościowe kwietniowe dodatkowo na-stępujące artykuły:

Nazwa artykułu	Nr kuponu	Kategorie I D	Cena za kg w „Społem”
1. Smalec	43, 44		10,—
	45, 46	0,4	—
2. Konserwy mięsne	41, 42		12,50
	47, 48	1 puszka	a 340 g 170,50
3. Jaja w proszku	36	0,15	— 383 g
4. Mleko skond. niesł.	50	2 puszki	6,50
5. Sok owocowy	37		1 kg 30,—
6. Sok pomarańczowy	37	1 puszka	32,—
			570 g

Uwaga: Smalec i konserwy mięsne przysługują tylko tym po-siadaczom kart zaopatrzona I kat., którzy nie otrzymali paczek UNRRA. Soki owocowe należy po otwarciu puszek natychmiast przelać do naczynia szklanego i rozcieńczyć taką samą ilością świeżej przegotowanej wody.

Wydawanie soku pomarańczowego dla dzieci nastąpi po nadejściu transportu z Okręgu „Społem” w Radomiu.

Częstochowa, dnia 4 czerwca 1946 r.

Kierownik Ref. Aprowizacji i Handlu

(—) Ant. Szarlowski

PAP 4685

Starosta Powiatowy

(—) J. Kaźmierczak

W pierwszą bolesną rocznicę

zgonu

a. f. p.

Tadeusza

Ciesielskiego

zostanie odprawiona uroczysta

Msza Św. żałobna w kościele

parafialnym św. Zygmunta

dnia 8 czerwca b. r. o godz.

7.30 rano, na którą zapraszają

wszystkich przyjaciół i zna-jomych zmarłego

Córka, bracia, matka i rodzina

PAP 4684

Potrzebny chłopiec do posyłek Zgło-enia „Czytelnik” II Aleja 23. PAP 4678

Zdolna panienkę z praktyką skle-powa oraz chłopca przyjmie za-raz S. Kabziński. Częstochowa Plac Daszyńskiego 6, tel. 13-27. (Słodczy i Towary Mieszane). PAP 4708

KUPNO

Szczenię teriera lub spaniola kupi-pa B. Joselewicza 13, m. 4 od 16—18-ej. PAP 4682

Lampy oraz sprzęt radiowy kupi-puje. Radio-Elektro-Naprawa. Częstochowa, Warszawska 9. PAP 4701

SPRZEDAŻ

Ubranie męskie (piękny jasny beż) materiał pierwszorzędny, na wy-sokiego sprzedam. Częstochowa, ul. Dąbrowskiego 12, m. 6. PAP 4626

Wózek dziecienny, lóżecka, ro-werki 2—3 kołowe, koldry, wy-prawki do wózków poleca M. Nirowa, Częstochowa, I Aleja 30. PAP 4702

Maszyna do lodów na 10 litrów do sprzedania. Wiadomość: Cafe Mira Aleja 10. PAP 4683

Wózek dziecienny (sutko) w do-brym stanie sprzedam. Cze-stochowa, ul. św. Barbary Nr 33, m. 2. PAP 4686

Sprzedam pierwszorzędne pianino elektryczne z autami, radio Phi-lipsa z monasterem magiczne oko, elektryczny patefon z wzmacnia-czem, auto czynnym zmienia-czem płyt „Paillard” ze stu płytami Kilińskiego 106 m. 9. PAP 4687

Sprzedam okazową czystej krwi rasową krowę holenderkę, młodą b. mleczną. Częstochowa, Kiliń-skiego 106. PAP 4689

Koedukacyjne Gimnazjum i Liceum Handlowe

Stowarzyszenia Kupców Polskich

w CZĘSTOCHOWIE, ul. HANDLOWA 14.

przyjmuje wpisy młodzieży

- do 1 kl. gimn. po 7 kl. szkoły powszechnej, od lat 14—18
- do 1 kl. gimn. dopelniającej, tzw. ciągów, po 6 kl. szkoły powszechnej, od lat 15—18
- do 1 kl. licealnej wstępnej, po 3 klasach gimnazjum: ogólnokształcącego lub zawodowego
- do 1 kl. klasy Liceum Handlowego i Drogistowskiego, po małej maturze ogólnokształc. lub zawod. — do dnia 22 czerwca PAP 4704

Uwaga Kupcy!

Budynie przyprawy kuchenne (W Cukier) soki, gilzy, pa-sy do obuwia, kawę zbożową (Enrilo), buliony, (Maggi) oraz wszelkie inne artykuły poleca po cenach umiarkowanych

F-ma S. Kabziński

Częstochowa, Plac Daszyńskiego 6.

PAP 4709

Sprzedam pierwszorzędne futro karakulowe, nowoczesne, luźne piękna polerynkę z niebieskich lisów. Kilińskiego 106, m. 9. PAP 4690

Sprzedam ładne otomany, tapcza-ny, kozetki, lózka polowe, le-żaki ogrodowe po cenach zniżo-nych oraz z a m ó w i e n i a przyjmuję. Pracownia Tapicer-ska E Chwastowski, Częstochowa, Targowa 17. PAP 4681

Okazyjnie! Tanio. Sprzedam większą ilość czapek rynkowych. Częstochowa, Raków, Perla 23. PAP 4693